

Kedves Péter!

Szeretnék még néhány dolgot írni a korábbi sorsunkról.

Mintegy 15 családot telepítettek be hozzánk [*Szakadára*] Szlovákiából. Közöttük volt a Reviczky család is. A feleség utána tanítónő lett Szakadáton. A fiuk János már udvarolt az én unokatestvéremnek, Häfner Rézinek, amikor a nagyszüleimet, Häfner Rézit és az ő anyját 1947-ben ki akarták telepíteni. János akkor azt mondta, majd ő elbujtatja őket, hogy ne kelljen kitelepülniük. Ezután Szakályra költöztek egy magyar család pincéjébe.

Októberben nagyapám nagyon beteg lett és anyám azt mondta, költözzenek hozzánk [*Szakadára*]. Nagyapám utána meghalt [1947. 11. 05]. Rézi és az édesanyja elmentek a temetésére, és ezután valaki feljelentette őket. Így talán 10 másik családdal együtt előbb Gyönkre, majd egy budapesti internálótáborba szállították őket. Úgy hiszem a te Krémer nagyszüleid is közöttük voltak.

Onnan az osztrák határra szállították őket és azt mondták, nem térhetnek vissza Magyarországra. Azt hiszem Gattendorfbán, egy földbirtokosnál kaptak munkát.

Ezután János [*Reviczky*] Rézi miatt feketén kiszökött hozzájuk, és Linzbe mentek. Ott volt édesapám amerikai hadifogságban, de már szabadon, és magukkal vitték őt is Münchenbe. Édesapám kőműves volt, így mindjárt kapott munkát, de Rézi, az ő édesanyja és János nem maradhattak. Nekik Hammelburgba kellett menniük, mert München már telített volt. Nagynéném ekkor azt mondta, most már össze is kell házasodnotok. Két gyerekük született, majd kivándoroltak Amerikába.

Rézi apja már 1941-ben, 32 évesen meghalt leukémiában. Rézi és a te édesanyád [*Häfner Anna*] együtt jártak Gyönkre gimnáziumba, de neki akkor abba kellett hagyni a tanulást, mert ilyen korán meghalt az apja, aki az én édesanyám testvére, Häfner Antal volt.

Los Angelesbe kerültek, ahol megszületett harmadik gyerekük, Anita. János rászokott az ivásra, ami nem volt jó a gyerekeknek. János édesanyja [*Reviczky Gyuláné*] egy évig náluk volt látogatóban, Amerikában, amikor azt mondta Rézinek, nincs ellene kifogása, ha esetleg el szeretne válni a fiától. Mivel a helyzet nem javult, ezt Rézi meg is tette, de mindig félt, mert Jánosnak már revolvere is volt. Kicsit később megismerkedett második férjével az amerikai Larry-vel. Ő is elvált, szintén három gyerekkel, így nagy családjuk lett, bár nem laktak mind együtt.

Ő jó ember volt, gyakran jártak Európában látogatóban. 1980-ban én is kinn voltam náluk 4 hétig édesanyámmal és Rosa fiával Horsttal, aki tudott angolul és azt mondta, nagymamám és nagynéném Amerikába akar menni.

Húsz éve kimentem még egyszer, szintén Horsttal és a feleségével, aki Csehországból származik. Most ott vannak az ő hazájában [*Csehországban*], és örökbe fogadtak egy kislányt Oroszországból. Most már elég sokat írtam, és remélem, nem untatlak vele.

A mi sorsunkról talán majd legközelebb írok.

Elisabeth